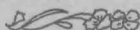

Slovenska zemlja.

Slovenska zemlja, zemlja verna,
svetišče divno se mi zdiš,
saj vidi zarja te večerna,
kako Brezmadežno slaviš.
Pred njen oltar cvetice trosiš,
s ponosom nje svetinjo nosiš,
ko vžiga zvezd se milijon,
le njo slavi tvoj mili zvon.

M. Elizabeta. (»Iz moje celice«, str. 50.)

Presveto Marijino srce.

Lansko leto je bil »Angelček« vnet zvonar »Marijinega zvončka« in je opominjal jasno in glasno Marijine ljubljence, kako naj si pridobivajo najpotrebnejših čednosti, da si bodo mogli nakloniti ljubezen svoje nebeške Matere. Tudi letos bo zvonil »Angelček« z Marijinim zvončkom, in sicer zopet iz tistega svetega namena, da bi se bolj in bolj vnemala mlada srca za češčenje Matere božje, da bi jo čedalje bolj ljubili, goreče čistili in zvesto posnemali.

V to svrho bo milobni glas Marijinega zvončka označeval Marijino slavo, njeno lepoto in veličastnost. In da bi laže umevali, bo tako ubiral zvonjenje, da se bo vse lepo strinjalo na enem prostorčku, — v onem svetišču, kjer se združuje vsa Marijina slava, čast in lepota, namreč v Marijinem presvetem srcu. Saj je pač samoobsebi umevno in jasno, da si mislimo vse Marijine vrline združene v njenem presvetem srcu.

Kajne, saj je že pri navadnem človeku tako, da ga sodimo le po — njegovem srcu in pravimo: dobro srce —

plemenit človek, podlo srce — ničvreden človek! Naj bo kdo še tako visok in imeniten, ako je pa slabega in zlobnega srca, se nam nikakor ne more prikupiti; naj bo kdo še tako učen in prebrisan, ako je izkvarjenega srca, nima nobene prave veljave. Nasprotno pa naj bo kdo še tako nizkega stanu, naj živi v še tako preprostih okoliščinah, pa ima pošteno in blago srce, ga moramo visoko ceniti in spoštovati.

Če obrnemo to na Marijo, moramo reči: ako hočemo vedeti, kaj je Marija, ako jo hočemo prav spoznati, trudimo se na vso moč, da bomo prav spoznali njeno premilo, rajsko lepo srce. Zato le pazno in zvesto poslušajte glas Marijinega zvončka, in trdno upam, da bo zveza med vašim otroškim in Marijinim srcem čimdalje tesnejša in bo postala vir vaše časne in večne sreče.

1. Srce naše najboljše Matere.

Kaj je pač vzrok, da je nam tako priljubljeno ime »mati«? To stori materina ljubezen! Kje pa je studenec nepremagljive materine ljubezni? Materino srce je tisto svetišče, ki hrani v sebi ta prečudni studenec in skrbi, da nikdar ne usahne. Mati čuje poleg svojega deteta, ker ji ljubeče materino srce tako veleva; mati skrbi noč in dan za otroke svoje, ker ji ljubeče materino srce ne dá počivati in mirovati; mati se žrtvuje za svojo deco, ker je njeno materino srce — živ oltar darilnik!

Zdaj pa mislite na svojo nebeško Mater Marijo. Kakor Marija v drugih čednostih in prednostih nadkriljuje vse druge stvari, tako pa še posebe nadkriljuje vse najboljše matere v svoji materini ljubezni. Marijino srce je najsvetejši oltar materine ljubezni: na tem presvetem oltarju se je dan na dan zažigal in še gori in bo plamtel na veke žarni ogenj najvzornejše materine ljubezni do božjega Sina Jezusa Kristusa; na tem presvetem oltarju gori pa tudi miložarni plamen one materine ljubezni, ki jo goji naša predobrotljiva nebeška Mati do vseh svojih otrok v nebesih, v vicah in na zemlji. Torej imamo vsi sladke nade do tega najboljšega srca.

Zemeljska mati ima materinsko skrb le za eno družino, Marija pa je Mati vsega človeštva. Do solz nas mora ganiti, ako pomislimo na ogromne množice vseh onih, ki

jim je bila Marija mila Mati, ki jih je privedla do časne in večne sreče. — Zemeljska mati, naj bo še tako dobra, ima vendarle še kake slabosti in napake, presveto Marijino srce pa ni bilo nikoli omadeževano z nobenim pregreškom in odlikovalo se je v vseh čednostih. Zato pravi neki častilec Marijin: Ko bi bila ljubezen in skrbnost vseh mater združena v enem samem materinskem srcu, bi ven-

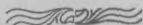
V varstvu Marijinega srca.

dar vsa lepota takega srca niti od daleč ne dosegla krasote Marijinega srca.

Zato se pa z vsem zaupanjem obračajo do premilega srca nebeške Matere vsi, kateri imajo še količkaj dobre volje; kaj šele oni, ki se smejo posebe imenovati Marijini otroci. Zgodovina svetniških src nam to izpričuje. Izmed tisočerihi naj navedem le en zgled. Sv. Terezija pripoveduje sama o sebi: »Ko so mi mati umrli, sem bila kakih dvanajst let stara. Še se spominjam, kako sem vsa vsa žalostna radi tolike izgube pokleknila pred po-

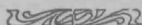
dobro presv. Device in jo vsa objokana prosila, naj bo zdaj ona moja mati in oskrbnica. In prepričana sem, da mi je bilo pomagano, zakaj v vseh zadevah, v katerih sem jo pomoči prosila, sem bila očitno uslišana.«

Predragi Marijini častilci, pomislite na to zlasti takrat, kadar molite Marijine molitve ali prepevate Marijine pesmi. Saj je dobremu otroku tako lahko pri svoji materi prositi pomoči v vsaki dušni in telesni potrebi; saj se dober otrok tako veselo zahvaljuje svoji materi za vse njene dobrote; saj dober otrok tako rad in vdanostno spoštuje in časti svojo mater. Posebno pa se trudite, da boste z lepim vedenjem delali veselje svoji nebeški Materi, da bo moglo biti zadovoljno z vami njeno dobrotljivo — materino srce!

„Mati!“

Vojaški duhovnik, ki je bil večkrat na bojišču in delil tolažila sv. vere ranjencem in umirajočim, pripoveduje, da ga ni nobena stvar tako ganila, kakor klici krepkih junakov, ki so vzdihovali tiho: »Mati! Mati!« — »Videl in skusil sem vse bojne strahote,« pravi, »toda nič me ni tako prevzelo kakor ječanje umirajočih, ki so kakor onemogli otroci klicali: »Mati!« Kar se je kdaj pisalo in govorilo lepega o materi, vse to ni v stanu razodeti velike vrednosti in moči, ki jo ima mati do otrokovega srca, v taki luči, kakor ti klici umirajočih ustnic in pojemajočih src!«

Zvezde.

Kako razliva jasno
žar zvezd se naokrog,
ki z lučjo neugasno
prižgal jih sam je Bog.

Svetila gledam zlata,
in srce moje zná,
da luč še bolj bogata
v prostorih je nebá.

O, da mi je mogoče,
tja bi pohitel jaz,
kjer vigrédi cvetoče
nikdár ne mine čas.

Srce pa meni pravi,
da pride tudi dan,
ko duh telo ostavi —
nad zvezde bom pozvan!

